

## Първото пътешествие на святаго апостола Павла за проповѣдь на язычниците (45—49 г. под. Р. Хр.)

Първото пътешествие за проповѣдь на язычниците св. ап. Павелъ предприелъ заедно съ Варнава и племѣнникътъ му Иоаннъ Маркъ, който обаче по младѣстьта си не можлъ да прѣнесе трудътъ на проповѣдъта и оставилъ апостолитѣ. Апостолитѣ основали църквата на островъ Кипръ и въ Мало-азиатскитѣ градове: Антиохия Писидийска, Икония, Листра и Дервия.

На островъ Кипръ апостолъ Павелъ обърналъ мѣжду другитѣ самийтъ проконсулъ Сергей Павелъ. За обръщанieto на тойзи знатенъ Римлянинъ нѣколко врѣме прѣпятствувалъ юдейскій вѣлхвъ Елима Варъ — Исусъ, който за това билъ поразенъ отъ апостола съ слѣпота.<sup>1)</sup>

Проповѣдъта въ Антиохия Писидийска показва примѣръ, какъ се водило отъ по-голѣмата частъ дѣлото. Тукъ била юдейска колония съ синагога. Каго се ползвалъ съ свобода на проповѣдъта, допушавана въ синагогитѣ, Ап. Павелъ още въ първата сѣбота извѣстилъ на Иудеитѣ за Господа Спасителя. Прѣвъ прозелититѣ извѣстието за новий проповѣдникъ се разлѣтело по всякий градъ и въ слѣдующата сѣбота синагогата била пълна съ слушатели не само отъ Иудей, нъ и отъ язычници, които съ особена радостъ приемали извѣстието за Спасителя. Успѣха на Апостолитѣ възбудилъ завистъ въ Иудеитѣ, и тий, съ помощта на по-знатнитѣ жени, изгнали Апостолитѣ отъ града; обаче не могли вече да заглушатъ посѣянитѣ отъ тѣхъ сѣмена на вѣрата.

Въ Листра, по случай на исцѣлението на хромиитѣ, суетвѣрнитѣ язычници приели апостолитѣ за богове. Павла

---

<sup>1)</sup> Достойно за забѣлѣжаніе е, че отъ това врѣме Апостолъ Павелъ 1) именуга се Павелъ, 2) явява се първенствующъ прѣдъ Варнава. Може да се положи, че пълнотата и силата на дарованието на Св. Духа, явена отъ Павла въ обръщанieto на римскій проконсулъ, показала въ него главниятъ Апостолъ на язычниците и го поставила по-високо отъ Варнава. Името Павелъ той усвоилъ на себѣ си или въ благодарно въспоминание за тоя голѣмъ успѣхъ въ проповѣдъта, или по значението на това слово, което е благоприятствувало за голѣмото смирение на първоверховниятъ Апостолъ (paulus—малкий), а, по мнѣнието на нѣкои си, той и по-рано си ималъ това римско име, само по между Иудеитѣ го не употрѣблявалъ, а захваналъ да го употрѣблява подиръ това, като окончателно встъпилъ на попрището за проповѣдь на язычниците.